Ч. 82 (14.331). Львів, четвер 16. квітня 1936. Оплата почтова оплачена ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 227-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Італійці заняли Дессіє.

РИМ, 15. 4. ПАТ. У военному комунікаті ч. 185 марш. Бадоліо повідомляє, що нині рано італ. війська увійшли до Дессіє.

НАПРУЖЕННЯ НАД ОЗЕРОМ ТАНА.

РИМ, 15. 4. ПАТ. Деякі британські часописи назвали заняття берегів озера Тана окупацією британських вод. Італійське мін-во преси й пропаганди заявляє, що така точка погляду безосновна, бо Італія пошанує брит. інтереси. Італ. півурядові круги успокоюють брит. публичну опінію, яку затривожив факт, що італ. війська заняли місцевість Галлябат на кордоні Судану, недалеко більших брит. залог.

АБІСИНСЬКА АРМІЯ ЩЕ НЕ ЗНИЩЕНА?

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Єгипетська преса повідомляє з Каіра: Коптійський патріярх дістав з Абісинії звідомлення, що стан цісарської гвардії є добрий; цісар на ній не завівся і не втратив довіря до своїх збройних сил. Абісинська тактика буде дальше полягати на тому, що будуть оминати боїв на більшу скалю та будуть завертати вглиб краю. Війна буде залежати від того, чи й як італійці перетривають дощеву пору. Армія раса Сеюма, як про це кажуть згадані джерела, залишиться дальше над горішним бігом ріки Таказе.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТІ.

ВАРШАВА, 15. 4. ПАТ. В останніх днях італійські частини на північному фронті посунулися далеко у глибину краю. З дня на день сподіються офензиви ген. Граціяні, що мав би занятй Гаррар і Аддіс-Абебу з півдня. З другої сторони доводиться чути думку, що дощева пора перерве італійську офензиву. Італійці заняли півострів Ґорґора на озері Тана та місцевість Гобо. Італійські літаки перелітають над столицею і хоч не бомбардують, її евакували. Кружляють чутки, що як італійці займуть Дессіє, проголосять раса Десту негусом.

ПЕРЕГОВОРИ В АДДІС-АБЕБІ?

ВАРШАВА, 15. 4. ПАТ. В Еритреї кружляють чутки, начеб один з абісинських вождів, уважаючи положення цісаря безнадійним, заняв столицю та почав переговори з італійцями.

ЦІСАРЕВА ПЕРЕД МІКРОФОНОМ.

Вчора промовляла в радіо до громадян Вел. Британії та Злуч. Держав абісинська цісарева. Її промову ледви було чути. „В імя людяности закликаю до помочі", сказала м. ін. цісарева.

ІТАЛІЯ ЗНЕСЛА НЕВІЛЬНИЦТВО.

РИМ, 15. 4. ПАТ. З Асмари звідомляють: В перший день Великодня маршал Бадоліо проголосив маніфест, яким скасував невільництво на всіх територіях, занятих італійськими військами. Перед приходом італійців Гондар був одним з найбільших осередків торговлі невільниками в Абісинії; щотижня відбувалися там торги, підчас яких продавали кілька тисяч невільників. Акт визволення не припинить рільних робіт на занятих теренах, бо італійська влада передбачує рівночасно з офензивою війська політичну й господарську організацію здобутих територій.

Про знесення невільництва повідомила Італія Лігу Націй та її органи як комітет 13-ох, та ком. боротьби з невільництвом.

Нині Італія починає переговори.

РИМ, 15. 3. ПАТ. Вчора виїхали до Женеви бар. Альойзі, мін. Рокко та пресовий радник Мащія. Сьогодні вечором предсідник комітету 13-ох переговорюватиме з Альойзієм, а завтра поінформує комітет про хід сьогоднішніх розмов.

Як подають італ. півурядові круги, бар. Альойзі виїхав не як делеґат — тому не братиме участи у нарадах комітету 13-ох, лише як уповноважений, щоби навязати контакт для мирових прелімінаріїв. У принципі Італія не домагається безпосередних переговорів з Абісинією, і то не булаб відповіла на заклик комітету 13-ох.

ВАЖКА СИТУАЦІЯ.

ЖЕНЕВА, 15. 4. ПАТ. Наради комітету 13-ох мали в останніх днях бурхливий характер. Італія виявила повну неуступчивість. Мін. Іден домагався ультимативного ставлення справи, але мін. Флянден остерігав, що це може довести лише до компромітації Ліґи, зате піддавав, щоб Італія почала безпосередні переговори з Абісинією. Комітет 13-ох закликає обі воюючі сторони не уживати метод ведення війни, що противляться міжнародньому праву. В цій справі — як кажуть — Італія згодилась би дати вияснення, лише не комітетові 13-ох, а зарядові міжнароднього Червоного Хреста, і то лише, якщо перш за все розглянуть італійські скарги проти абісинських жорстокостей. Комітет 13-ох спрямував до абісинського уряду предложення, зложені з 30-ох точок; абісинські круги ними дуже розчаровані; кажуть, що Женева хоче змусити Абісинію безпосередно переговорювати з Італією.

АБІСИНІЯ ДЯКУЄ.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Теleґраф", абісинський уряд подякував британському за зусилля для збереження незалежности Абісинії.

Наради ґен. штабів Франції, Анґлії та Бельґії почалися нині.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Нині в год. 11.30 почалися в палаті адміралітії наради представників ген. штабів льокарненських держав. В конференції беруть участь високі достойники, що вказує на її вагу. В склад французької делеґації входить: заступник шефа ген. штабу ґен. Швессґот, заст. шефа штабу маринарки віцеадм. Абріяль та заст. шефа штабу летунства ґен. Мушар. Бельґію репрезентуватимуть отамани де Фонтен і Вутерс. Членами британської делеґації є шеф розвідки та военних операцій ґенерал-поручник Діл, перший старшина ген. штабу, полк. Рональд Адам, шеф руху та розміщення військ, ген.-чет. Венінґ, заступник шефа штабу летунства, віцемаршал Кавртні, сотн. Герріс, ком. Ендрю та шеф морського штабу віцеадм. Джемс.

Комуніст — посадник столиці.

БРАЗИЛІЯ ЛІКВІДУЄ КОМУНІЗМ.

ПОРТО АЛЕҐРЕ, 15. 4. ПАТ. Посадника з Ріо де Жанейро, Педра Ернеста, арештували під закидом співпраці з комуністичною акцією.

За участь у ком. заговорах уряд звільнив останніми часами чимало державних урядовців, а також кільканацять професорів університету. Ввели пресову і телеграфічну цензуру.

Кінець Абісинії?

Покищо нелегко точно очеркнути розміри абісинської катастрофи, нелегко відділити правду від італійської пропаганди у вістках про розгром абісинських військ та про внутрішній розклад Абісинії. Певне лише, що положення Абісинії щораз то важче і що італійські апетити на неї щораз більші; італ. уряд не вдоволяється вже навіть пропозиціями Гора-Ляваля, що віддавали йому частину Абісинії прямо, решту — під впливи. Це загроза для британських інтересів на пізніше; на тепер — здобуття Гондару зблизило італійців на кільканацять кільометрів до озера Тана, якого побережжа можуть легко опанувати, бо на південному його кінці, у Годжамі, вже довший час цісарська влада ослаблена повстанчим рухом. Договором з 1925 р. Італія признала околиці озера Тана, яке має першорядну вагу для наводнення Єгипту та анґльо-египетського Судану, областю британських інтересів. Правда, римський уряд двічі обіцяв їх пошанувати після опанування Абісинії, всетаки з погляду Великої Британії куди краще булоб, якщоб Абісинія, а принайменше побережжа озера Тана не належали до ніякої великодержави.

Ось і один мотив, що саме у теперішній скруті зацікавив долею Абісинії британський уряд, який вже від довшого часу закинув був военні демонстрації на Середземному Морі та форсування санкцій. Другий, який назву „психольогічним", щоб не викликати у когось іронії, уживаючи вислову „ідеалістичний" — це питоме анґльосаксонській ментальності змагання до етики та справедливости у політичному житті. Як воно проявляється, бачимо з промови ліберала Сінклера на понеділковому засіданні палати громад. Коли Сінклер домагався крім ембарґа на нафту, крицю, залізо та вугілля ще й безпосередньої помочі для абісинської армії, а консервативсти звернули увагу, що це значило би стільки, що видати війну, він заявив: „Це не була би війна, лише поміч для жертви нападу. Якщо би напасник нас за те заатакував, ми мусілиб показатися рішучими".

Не маємо місця розглядати питань, чи у льондонській палаті громад більшу ролю грає ідеалізм, чи інтерес та чи інтерес не криється під плащиком ідеалізму. Важна для нас загальна вислідна, яка означує становище уряду. Відповідаючи на інтерпеляції Сінклера та інших, мін. Іден пригадав, що брит. уряд домагався негайних нафтових санкцій. Лише на бажання Франції ініціятиву передали покищо поєднавчому комітетові 13-ох; Італія приняла його мировий заклик, а проте офензиви не припинила. „На думку британського уряду — продовжував Іден — годі говорити у Женеві про поєднання, коли війна ведеться дальше. **Якщо не осягнемо правдивого поєднання, покінченого перерванням военних операцій, санкційний комітет 18-ох мусітиме стати в обличчі своїх завдань.** Брит. уряд готовий разом з іншими брати участь у розпорядженнях економічних, фінансових і **інших**". Невже під „іншими" слід розуміти военні?

Так чи ні, все одно виходилоб, що британський уряд готов піддержати Абісинію в її теперішньому скрутному положенні. Чи лише не за пізно? Санкції булиб дуже вартісною поміччю для Абісинії, але **лише** поміччю, бо рішучий удар міглаб італійцям зробити одинокі абісинська армія. А що її — наскільки вірити італійським джере

дам — вже нема, санкції не унеможливили би підбою Абісинії, лише його затягнулиб, продовжуючи до безконечности теперішню дипльоматичну крізу, яка так дійммоче дається в знаки і то не лише самій Італії, але й Англії. Значить — слід припускати, що у Льондоні ждуть таки позитивної розвязки — збереження абісинської держави.

Небавом почнеться дощева пора, тріюмфальний похід італ. військ припиниться, прийде прикре безділля у вогких землянках, фебра; маршал Бадольо не могтиме підтримувати завзяття італійської нації воєнними звітами. В таких умовинах санкції, зокрема нафтові, були би для Італії куди грізніші чим дотепер. Можливо, що негус зумів би вихіснувати передишку і під ослоною дощу та санкцій переорганізувати свою армію.

Чи вона ще існує? Всупереч загально поширеним вісткам Райтер твердить, що черен абісинських військ не розбитий, а виконує лише стратегічний відворот. У вівторок негус покликав під зброю всіх боєздатних мущин. Та що найбільш цікаве: італійські півофіційні круги переконані, що абісинської армії годі не доцінювати. „Абісинія не є переможена, мої війська готові до бою, доки один італієць є на нашій території" — телеграфує Гайле Селясіє зі своєї головної кватири. Чи сам у це вірить? Важко категорично перечити, або потакувати: східно-африканська війна принесла вже стільки несподіванок. Найбільш несподіваним слід уважати — здається — сам факт, що після багатомісячних нерівних змагань, варварська Абісинія з її примітивним озброєнням та середновічним устроєм ще не розпалася під ударами могутньої модерної Італії.

М-р Б. Галайчук.

Українські справи в англійській пресі.

У звязку з дипльоматичними переговорами й конференціями, що відбувалися недавно в Льондоні, згадували часто і Україну, відповідно до того, як це кому було вигідно. Нема сумніву, що невирішена українська проблема на Сході Европи становить велику небезпеку для европейського мира, але вирішувати українську справу не можна понад головами українського народу. Українське Бюро звернуло на це увагу в англійській пресі. Листи Бюра викликали цікавий відгомін серед англійського громадянства.

„Норт Мейл" (Нюкесль) з дня 1. квітня ц. р. помістив такий допис Українського Бюра в Льондові:

„З великим зацікавленням прочитали ми статтю, поміщену в „Норт Мейл" дня 18. березня під наголовком „Чи загрожує кому франко-совітський пакт?" У статті згадується також про здогадні наміри Німеччини зайняти Україну.

„Чи не уважаєте, що в таких справах, як наладнання будучности української нації та впорядкування її внутрішніх справ, повинні мати рішальний голос самі українці, 43-міліоновий нарід?

„Від довшого часу Україну уважають вогнищем европейської небезпеки, не тільки тому, що хтось напише, що Німеччина має якісь заміри супроти України, але й тому, що Україна — це найбільша поневолена нація в Европі, і хоч поділена між чужі держави, веде безнастанну боротьбу; відноситься це в першій мірі до Совітів, які міліони українського населення виморили голодом. Україна — це багатий край, положений між Польщею і між доступом до Середземного Моря, стоїть на дорозі російської експанзії на Балкан; українська територія в Чехословаччині творить наче міст поміж Польщею й Мадярщиною. Українців у Польщі начислюють 6 до 7 міліонів; у польській внутрішній політиці творять вони дуже важний чинник.

„Для Великої Британії українська справа повинна становити фактор першорядної ваги. Українці переконані, що непевне положення в Европі буде тревати доти, доки остаточно не буде вирішена українська справа, себто доки не буде створена сильна й незалежна Україна. Всяку підтримку і всякий обяв прихильности Великої Британії українці повитають з найбільшою вдячністю, але коли їх не дістануть, то чи можна їм брати за зле, що будуть глядіти за підтримкою до зреалізування своїх змагань у кого іншого? Чи занедбання або пересліплення такої нагоди вийде на користь Великій Британії?" (Слідує підпис).

До редакції „Норт Мейл" та до Бюра наспіла низка листів. Ось один з таких листів (поміщений у „Норт Мейл" дня 3. квітня ц. р.):

„Допис Українського Бюра незвичайно цікавий, — пише Рональд Рікербі з Дорган — і в ньому зовсім влучно говориться, що українською справою повинен зацікавитися увесь британський загал. Скільки з нас знає про те, що майже пів міліона українців є також британськими громадянами? Що в Канаді по британцях і французах становлять вони третю, найбільшу національну групу?

„Це нація, що з посвятою від років бореться за свою незалежність; сьогодні поділена вона поміж Польщею, Совітами й Румунією; це енергійний, працьовитий і чесний нарід, якого називають навіть „британцями Східної Европи". Бракує їм сильного провідника — але, що зміг би він зробити, хочби й появився, проти трьох держав, озброєних по самі зуби? Велика Британія повинна принайменше дати моральну підтримку цій численній нації (по своїй величині четвертій в Европі), що терпить насилля від трьох сильних держав, що заняли її землі. Для тих, що бажають в Европі тривкого мира, день повстання вільної та соборної України буде напевно днем радости". (Слідує підпис.)

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Замах на еспанський уряд.

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. Підчас дефіляди вибухло під трибуною уряду кілька петард, не спричинюючи шкоди; опісля продунало кілька револьверових вистрілів. Юрба обвинувачує фашистів.

СУТИЧКИ.

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. На вулиці столиці застрілили суддю, що засудив студентів-фашистів. Підчас сутички між фашистами та членами лівиці у Херез де Ля Фронтера убили 2 особи, а кільканацять ранили. Маніфестанти намагалися підпалити одну церкву.

КОМУНІСТИ ЗНЕВАЖАЮТЬ АРМІЮ.

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. Підчас дефіляди у Сарагосі гурт комуністів обкинув зневагами відділ піхоти. 12-ох старшин, що реагуючи ранили 3-ох комуністів, арештували на приказ коменданта гарнізону.

ТАКОЖ „ФАШИЗМ".

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. Підчас військової дефіляди в Овіедо якісь дівчата з вікон підняли оклики „нехай живе Еспанія!". Юрба уважаючи їх фашистами, намагалася вдертися до їхнього помешкання; поліція ледви привернула лад.

С. ГАВРИЛЮК.

Враження й рефлексії з оглядин одного реґіонального музею.*)

В Галичині оживився останніми роками музейницький рух і то передовсім реґіональний.

Дуже варто до такого музею зайти. Певно, що це не Лювр, ні Люксембурґ, ні Лайпціґ і в ньому не знайдете архитворів славних мистців. Ні Монни Лізи Леонарда да Вінчі, ні Рембрандтів чи Веляскезів там не побачите, зате (як це звичайно по реґіональних музеях буває) побачите колективний архитвір — народне мистецтво.

В такім скромнім музею у скромних габльотках стоять рядом народні деревляні вироби, як гуцульські чаші, тарілки, прекрасно різьблені деревляні церковні хрести, бочілки на горілку тощо. На стінах церковні образи, виконані переважно наівно незнаним сільським артистом, але скільки чару має нераз цей примітивізм! На стінах висять, пришиті до сірого картону, вишивки, при стінах манекіни в народній ноші.

Оглядаючи ці експонати, маємо не тільки естетичну насолоду. З них легко відчитаєте і середовище і життя їх творців. Кілько то почуття краси та природньої моралі має крій полтавського жіночого строю! Або як багато говорить сільська сорочка панщизняної селянки — ціла вишита в чорний взір! Або козацька люлька такого обєму, що його тепер ніде не побачите — чи не говорить вона про велику силу організму її власника?

Народні вишивки мають таке багацтво кольорів, що здається, народній артист схопив у них і червень заходячого сонця і зелень літньої трави і взагалі всі барви природи. Народні вишивки свідчать про велике почуття барв і декоративного змислу у народнього артиста та отвирають поле до дослідів для фахівців. У них і ростинні мотиви і геометричні.

Крім багатьох інших річей, як церковні образи, іконостаси, старі церковні книги і т. д., побачите ще в такому музею памятки стрілецькі, козацькі і навіть з княжої доби.

Оглядаючи біжутерію княжої доби, як жіночі ковтки чи перстені, мусимо захопитись незвичайною майстерністю роботи. Порівняйте напр. такий прекрасно плетений зі срібних дротів перстень з виробами нинішньої доби і побачите, який великий занепад мистецького промислу настав у XX. віці техніки.

Хто живе в більшім, змеханізованім місті і в мешканні, в якому всі предмети від стола, крісла до скатерті, тарілки й ложки є продуктом машини, нехай піде до музею народнього мистецтва, щоб переконатися, наскільки вище і під оглядом річевости, і під оглядом естетики стоять продукти, виконані ручно живою людиною. Цей контраст нинішньої доби з минулою побачите там найліпше.

Тепер правдиве, щире мистецтво вбиває машина, фабрика, бізнес. Нинішний промисл, що вліз і в ділянку мистецтва, працює машиною, яка продукує денно велике альґебраїчне число „мистецьких" продуктів. Продуктів мертвих у слові, бо мертва машина не може створити нічого живого. Для прикладу порівняйте вироби сільського гончара (ручна робота) з виробами фабричними, порівняйте клямку до дверей з ручною роботою доброго коваля, фабричну скатерть з ручно вишиваною

По одній стороні предмети, які можуть говорити про високий рівень техніки XX. віку (щодо мистців, які проектують дотичні предмети, то вони звичайно пристосовлюються до смаку базару, що часто може бути дуже поганий), по другій стороні мистецтво правдиве, що говорить про потребу естетичних вражінь та про абстрактне почування краси серед поодиноких мистців і серед народу.

І цим народне мистецтво таке для нас цінне.

Нещастя, яким є для правдивого мистецтва машина, не було би ще таке велике, якби не те, що машинові продукти втискаються на село, а бізнес нищить народнього мистця. Яке спустошення робить у народньому мистецтві бізнес, видно хочби по нинішніх гуцульських деревляних виробах і писанках. Їх рівень сильно обнизився, бо народній мистець почав на замовлення продукувати „кіч" масово, дешево і швидко.

Або як страшно потерпіла від машинової тандити прегарна народня ноша! Словом: машина загрожує цілому народньому мистецтву.

Тому українські реґіональні музеї, для яких серед нашого громадянства зростає щораз більше зрозуміння, для нас такі дорогі. Збірки продуктів народнього мистецтва, чи то одяги чи вишивки чи меблі чи інші предмети народнього ужитку, сколекціоновані в скромних салях наших музеїв, завжди будуть невичерпаною криницею мистецьких скарбів та естетичних вражінь для мистців-пластиків і для всього народу. Як народня пісня для української музики, як народня поезія для літератури.

І в цьому велике завдання й вага культурної праці українських реґіональних музеїв для теперішности й будуччини.

*) Музей ім. о. Й. Кобринського в Коломиї

Л

Ляваль взиває до поєднання з Німеччиною.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Паризька преса оголошує визначну заяву б. премієра й міністра закорд. справ Ляваля про теперішню політичну ситуацію в Европі. Ляваль заявляє, що без порозуміння між Берліном і Францією не можлива забезпека миру в Европі; він висловився виразно за конечністю порозуміння з Німеччиною. Нав'язуючи до мирових заяв Гітлера, Ляваль зазначив, що треба використати атмосферу, витворену заявою канцлера, щоб розвязати всі спірні справи між Францією й Німеччиною. Управильнення франц. німецьких справ може наступити в тісному порозумінню з заприязненими державами. Ляваль боронить політичної лінії, що довела до франц.-совітського порозуміння, а при кінці своєї заяви кладе особливий натиск на засаду неподільности миру, як на сході, так і на заході Европи. Теперішня хвилина — зазначив Ляваль — вимагає воскресення спільного фронту Стрези.

З життя установ.

Як пройшов зимовий сезон у Товаристві „Зоря" у Львові.

Освітньо-організаційна праця в Товаристві українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря" у Львові набирає живішого темпа в зимовому сезоні кожного року. Це час викладів та всякого роду свят.

Зимовий сезон 1935—36-ого року почався в неділю 3. листопада посвяченням кімнат поширеної домівки Товариства і першим викладом для всіх членів. З того часу такі виклади для загалу членів відбувалися постійно кожної неділі в полудневих годинах. Усіх викладів для загалу членів було 18, крім того два виклади окремо для жіночої секції при Т-ві „Зоря". Поза викладами для загалу членів відбувалися теж кожної неділі у вечірніх годинах виклади для ремісничої молоді в кімнатах, призначених для секції опіки. Останній виклад у минулому зимовому сезоні відбувся в неділю 29. березня ц. р.

До викладів були запрошені й викладали: проф. д-р Сімович, проф. Матіїв-Мельник, інсп. д-р Колач, д-р Станецький, проф. д-р Чехович, проф. д-р Кучер, д-р Осінчук, проф. Глушкевич, ред. Т. Коструба, проф. Ваврик, проф. д-р Ластовецький, д-р Софія Парфанович, м-р Мрицівна, дир. Коць, ред. Воробець. Товариство „Зоря" почувається до милого обовязку зложити всім Вп. П. Прелегентам щиру подяку за їх труд для українського міщанства.

В мин. зимовому сезоні відбулося кілька товариських свят, що згуртували більшу кількість членів. Замітніші з них були: 1) посвячення поширеної та відновленої домівки; 2) просфора для членів і друга просфора для молоді; 3) річне свято ремісничої молоді, яке Т-во „Зоря" вже традиційно улаштує кожного року перед Великоднем і яке проходить кожним разом з великим моральним успіхом; 4) свято в 75-ліття смерти Шевченка, що відбулося теж з великим успіхом 29-го березня ц. р.

Поза освітньою працею Т-во „Зоря" дбало теж про розвагу для своїх членів. З цією метою улаштовувало в суботи й неділі вечором для членів і запрошених гостей вечерниці з танцями в часі мясниць.

Як видно з цього коротенького й загального звіту, то минулий зимовий сезон у Т-ві „Зоря" був доволі оживлений. Не диво, що домівка Т-ва була постійно виповнена членами, що знаходили в своєму Товаристві науку і милу та розумну розвагу.

могли комітетові й вибрати. Чи хтось ще подумається уладжувати цього року подібну товариську імпрезу, чи ні, а тут завдяки Рідній Школі вже таки на початку весняних мясниць зможе добірна публика провести спільно кілька безтурботних годин. Можна сподіватися, що забава протягнеться й до рана, а тоді справді кожний учасник доживе хвилини, що й „у наше віконце засвітить сонце". Запрошення вже розсилають, а хто з недогляду не одержав би його дома, може зголоситися в Рідній Школі (вул. Сикстуська ч. 46).

— **Українське Академічне Товариство „Січ" у Відні.** Склад нової управи цього т-ва, вибраної на надзвичайних загальних зборах дня 8. м. м. такий: голова — Богдан Юськевич, канд. мед., заст. голови — Василь Мричко, канд. мед., I. секретар — Маркіян Припхан, канд. мед., II. секретар — Мирослав Жарський, абс. тех., касієр — Карпо Микитчук, студ. вис. торг. шк., I. бібліотекар — Ярослав Явний, студ. вис. торг. шк., II. бібліотекар — Ярослав Бойдуник, абс. тех., архівар — Іван Дачишин, студ. мед., господар — Богдан Вільчинський, студ. вет. мед., прес. референт — Андрій Жук, канд. тех., заступники виділових — Роман Гарас, канд. тех., Амвросій Головач, студ. муз.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали такі виграні: 10.000 зол. на ч. 17031 123060, 5.000 зол. на ч. 36356 183232, 2.000 зол. на ч. 15064 120008 121772 143882 180676, 1.000 зол. на ч. 3686 30598 57207 115018 120286 153775, 500 зол. на ч. 8125 57630 57759 74264 95912 109366 110945 112779 163489 183382 190955, 400 зол. на ч. 5139 11266 152217 28245 48769 52974 71412 94855 112502 115767 122989 130765 156395 170373 171974.

— **Почтову агенцію** орухомлено в Шумлянах пов. Підгайці. До нової агенції приділено громади Шумляни, Славутин, Боків, Кащівку та фільварки Маріянів і Красноліссся.

— **Великодні свята** пройшли назагал при недуже святочній погоді. В західній Европі, головно у Франції та Німеччині впали сніги, вкриваючи грубою верствою розцвилі сади та зелені поля. Такої негоди в половині квітня не було там уже кількадесять літ. Низька температура дійшла аж до нас, хоча у Сх. Галичині обійшлось без снігу. Першого дня свят було досить холодно, цілий понеділок падав дощ, тільки у вівторок трохи покращало, з чого найбільше була рада молодь, що могла провести традиційні гагілки та інші великодні забави.

„Запорожець за Дунаєм" в радіо на цілу Польщу.

Як ми вже згадували перед Святами, Польське Радіо передаватиме на всі свої радіостанції найпопулярнішу оперу „Запорожець за Дунаєм". Передача відбудеться завтра, в пятницю 17-го п. м., в год. 20-ій (8-ій веч.) і тріватиме до год. 21.15 (9.15). В опері, яку передаватимуть зі студіо львівської радіостанції, беруть участь: Марія Сокіл (Одарка), Марія Сабат-Свірська (Оксана), Іван Романовський (Іван Карась), Володимир Балтарович (Андрій і Ахмед), Михайло Мартині (Султан) і Оля Сушкевич (голос одаліски), оркестра і хор. Музичним провідником цілої авдиції є Антін Рудницький.

Оперу спеціяльно пристосовано до умовин радієвих передач та до часу, призначеного для передачі. Зміст акції і відповідні пояснення даватиме спікер по польськи, так що й тисячі польських радіослухачів матимуть нагоду познайомитись з архитвором нашої клясичної музичної літератури і вповні його зрозуміти.

Передача „Запорожця за Дунаєм" буде першою того роду авдицією Польського Радія, яку треба признати з признанням. Хочемо надіятися, що той „добрий почяток" піде в Польському Радіо гідне продовження!

НОВИНКИ.

— **Святочні бажання, які надійшли після видрукування святочного числа:**

Дорогій Рідні, Товаришам шкільної лавки, Співробітникам Кр. Мол. Союзу „Маслосоюз", всім Знайомим бажання Веселих Свят складають — **Степан і Софія Щуровські, Бельсько.**

Рідні, приятелям і знайомим з нагоди Воскресення Христового складають щиросердечні бажання — **Оля і Іван Терпиляки, Крилос.**

Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят бажає — **Д-інж. Степан Пиндус, Ченстохова.**

Веселих Свят всім добрим українцям бажає **Українське Бюро купна продажі недвижимостей „Трансакція", Львів, Миколая 6 (ріг Длугоша 1), тел. 117-94.**

о. Микола і Софія Старухи, Шумляни — Рідні, Кумам і Знайомим бажають Веселих Свят.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського** зложили в захристії Успенської церкви: о. Дубицький В., Любінці зд Стрий 3.— зол., Д-р І. Копач — 100 прим. своєї брошурки про Митрополита Кир Андрея; Преосвящ. Кир Никита 10.— зол., Хр. Самборська 5.— зол.; в Адмін. „Діла": Юрій і Стефанія Нападієвичі, Посіч 10.— зол., Апольонія Сушко, Львів 2.— зол.

— **Виклад Преосв. єпископа Н. Будки.** Заходом Центрального Жіноч. Кружка У.К.С. в пятницю, 17. квітня ц. р. від год. 5.30 пополуд. в салі Марійського Т-ва Пань при вул. Руській ч. 10 виголосить Преосвященний єпископ Будка другу частину реферату на тему „Жінка в парохії в нинішних часах". Побажана участь членів і гостей.

— **Загальні Збори Т.О.н.У.Е.** (Товариства Опіки над Українськими Емігрантами) відбудуться у Львові в пятницю, 17. квітня ц. р. в год. 5. попол. в льокалі при вул. Вишневецьких ч. 4, II. пов. (Еміграційний Дім).

— **Роля демонічности в українців і москалів.** В Українському Наук. Інституті в Берліні виголосить на цю тему проф. д-р Мірчук виклад у німецькій мові в пятницю 17. ц. м. Початок год. 8 веч.

— **Весняна несподіванка.** Равт для Рідної Школи, підготовлюваний львівським жіноцтвом на суботу, 18. квітня ц. р., заповідається справді приманливо. Сальонова музика переводить проби, відомі мистці вже рішилися, якими саме творами людського духа мають справити насолоду вибагливим слухачам, місця на столики у гри в бріджа вже визначені, столи на буфет приготовані. Не диво, що стільки про цей равт у Львові говорять. Кращої пори не

зак помер у шпиталі, другий перебуває у шпиталі. Більший віддід поліції розігнав демонстрантів.

СЛІДСТВО В СПРАВІ КРОВАВИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ У ЛЬВОВІ. АРЕШТУВАННЯ.

Аг. Всхуд повідомляє: „Вступне слідство виявило, що авантюри на вулицях Львова викликали пляново агітатори, яких метою було виразно спровокувати ці події. Підчас відомих подій у місті, головнож на Академічній площі влада безпеки арештувала кількох агітаторів. Агітаторів тих притягнуть до судово-карної відповідальности.

Прокуратор окружного суду у Львові д-р Хіровський зарядив безпосередньо після подій якнайенергічніше слідство, яке при ужитті всього апарату безпеки тревало вчора, йшло всю ніч і ведеться далі.

Після вступного слідства арештованих агітаторів відставлять до розпорядження прокуратора окружного суду та замкнуть у вязниці.

Підчас слідства влада безпеки арештувала кільканцять осіб, м. ін. Саляміна Теодозія, Фердера Геноха, Крицького Казимира, Біка Товію, Лабу Михайла, Ручка Володислава, Маружкевича Михайла, Герінга Нухіма, Фукса Шуліма, Вальфіша Герша, Флішера Мойсея, Ґедамського Майлю, Гацлюка Івана.

Арештованим, на основі зізнань свідків, закидають, що атакували владу безпеки камінням, нарочно били шиби, а крім того частину названих придержали на місці за агітацію та підбурювання до заворушень. Замітне, що багато з вище названих походить зпоза Львова та не вміє пояснити, чого перебуває у Львові. Деякі не мають місця замешкання, а інші фігурують у карних реєстрах, як кілька разів уже карані.

Споміж арештованих на місці подій придержали двох із двома пістолями зі слідами користування пальної зброї".

ХВИЛИНА МОВЧАНКИ.

Згідно з обітницею, що її дали делеґації безробітних у Фонді Праці, у середу 15. квітня двісті безробітних одержало працю. Ці безробітні перейшли групами в год. 14. на Академічну площу, бо вони дістануть працю в повіті. На Академічній площі виголосили дві промови, по польськи, опісля по українськи, після чого настала хвилина мовчанки. Спокою ніхто не варушив, тому поліція не інтервеніювала.

ПОХОРОН

Похорон Вол. Козака, що помер наслідком рани, відбудеться на кошт міста в четвер в год. 3. пополудні із анатомії заг. шпиталю.

Відгуки Заг. Зїзду Союзу Українок.

З листів до Редакції.

Хвальна Редакціє!

Прошу не відмовитись помістити на сторінках часопису „Діло" мій відклик до Заг. Зїзду Союзу Українок. Це прохання мотивую тим, що і справу цього відклику і загалом справу відомої акції частини українського зорганізованого жіноцтва за участю у виборах потрактовано на Заг. Зїзді С. У. незвичайно тенденційно і незгідно з фактичним станом річи. Свідомо відсунено цю справу на останню хвилину — коло 12-ої години вночі, коли саля була майже порожня, коли залишилось лише коло 1/5 делеґаток, ще й до того втомлених нарадами. Відклик мій відчитано так невиразно і скоро, що ніхто із приявних не міг зорієнтуватись, у чому діло. Зате пояснення голови були голосні й тенденційні і вони спричинили те, що непоінформовані члени Заг. Зїзду признали рацію рішенню Гол. Виділу С. У., а за тим скривдили мене, яка мала відвагу стати в обороні правди та поборювати неправильне становище Гол. Виділу С. У. Таким робом Заг. Зїзд С. У. — зле поінформований — підтвердив постанову Гол. Управи С. У., якою Гол. Управа виключила мене зі Союзу Українок. Безперечно, це підтвердження не лише здезорієнтувало дорешти членок Союзу Українок щодо виборчого становища проводу УНДО літом 1935 р., але й дало апробату фальшивій інтерпретації постанов статуту С. У. і створило таким робом небезпечний прецеденс на будуче. Тому, що ціла історія мого виключення почалась фактично з надрукуванням моєї статті в „Ділі" з дня 18. грудня 1935 р. п. н. „Чи справді зрада і зломання жіночої солідарности?", думаю, що маю право виступити на сторінках цьогож таки „Діла", хоч знаю, як неприхильно ставляться його читачі до всяких полемік. Не маю іншої змоги обороняти своє становище, а також і становище тих жінок, що виступили по боці проводу УНДО, врешті становище, що на терені Союзу Українок не вільно переводити політичних розрахунків.

Евстахія Тишинська.

ВІДКЛИК

Світлий Зїзде!

Головний Виділ Т-ва „Союз Українок" у Львові виключив мене з членів Т-ва на основі § 19. уст. . статуту, мотивуючи своє рішення тим, що я принесла Т-ву шкоду через поширювання друком неправдивих відомостей у статті, поміщеній в „Ділі" ч. 338 з дня 18. грудня 1935. З уваги на те користаю з права, що прислугове мені на основі цьогож § 19 статуту і відкликуюся від рішення Головного Виділу до Загального Зїзду Т-ва „Союз Українок", мотивуючи свій відклик так:

1) Стаття, поміщена в „Ділі" ч. 338, як одинокий арґумент виключення мене з членів Т-ва С. У., є лише наслідком становища Головного Виділу „С. У." до останніх соймових виборів. Це становище викликало непорозуміння і тертя внутрі самого Т-ва та конфлікти між членами Т-ва і Головним Виділом С. У.

2) Згадана стаття спірається на правдивих і загалові нашого громадянства відомих фактах, які можна свідками ствердити. Твердження Головного Виділу, що я поширювала друком неправдиві відомости і тим пошкодила Т-ву С. У., є зовсім безпідставні, тимбільше, що головні факти, наведені у цій статті, були вже оголошені в „Ділі" в статтях у серпні й листопаді 1935 р., а навіть у „Жінці" в комунікаті Головної Управи С. У.

3) Я скористала лише з права критики, що прислуговує мені і членам С. У., як членам установи, опертої на демократичних основах і боронила неслушно напятнованого „зрадою" виступу тих громадянок, що підписали відозву за участю у виборах загалу нашого жіноцтва. Я боронила цього виступу тому, що він був виповненням громадянського обовязку жінок — здисциплінованих членів партії. Ці громадянки поступили зрештою як членки міжпартійної аполітичної установи, якою є Союз Українок, де є місце для всіх політичних поглядів і переконань та повна ґарантія свободи членів у політичних справах.

Досі не було випадку, щоби в наших національних установах, опертих на демократичних засадах, де членам прислуговує право критики провідних органів тих установ, членів за використання цього права виключувано з товариств. Ми були свідками дуже гострих і часто неслушних та несправедливих прилюдних — отже й у пресі — атак членів на Головний Виділ Просвіти, Г. У., Рідної Школи й інших національних установ. Та проте нікого з атакуючих членів не виключали із членів цих товариств.

Реасумуючи повищі виводи, стверджую, що застосування § 19. статуту, на основі котрого виключено мене з членів Т-ва С. У. за поміщення в „Ділі" критичних заміток, опертих на правдивих фактах в обороні слушних прав членів Т-ва С. У. — зовсім не є оправдане. На цій основі відкликуюся до Загального Зїзду Т-ва Союз Українок від рішення Головного Виділу тогож Т-ва та надіюся, що Загальний Зїзд вирішить мою справу справедливо і мені, довголітньому членові Т-ва С. У., теж бувшому членові Головного Виділу С. У., приверне неслушно відібрані членські права, анулюючи рішення Головного Виділу.

Евстахія Тишинська.

Протияпонський заговір

У МАНДЖУРІЇ

АРЕШТУВАННЯ МАНДЖУРСЬКИХ ДОСТОЙНИКІВ.

ТОКІО, 15. 4. ПАТ. Велике враження викликало тут арештування ґубернатора півн. Тсінґану ґен. Лінґ-Шенґа та кількох інших достойників під закидом державної зради.

МОСКВА, 15. 4. ПАТ. Коментуючи цю подію, „Ізвестія" твердять, що большевицька влада не мала зносин з заговором манджурських достойників; заразом остерігають Японію, що і на майбутнє вона стрінеться нераз з подібними небезпеками, з огляду на протияпонське становище манджурської адміністрації та князиків Внутр. Монголії.

ЯПОНІЯ РОЗТИНАЄ ҐОРДІЙСЬКИЙ ВУЗОЛ?

ТОКІО, 15. 4. ПАТ. Як подають з Тсінкінґ, манджурський уряд повідомив совітський, що односторонно витичить кордон на південь озера Гальке, не порозумівaючись зі СССР. Військові та цивільні експерти виїхалиб туди вже у початках травня.

Гостина єпископа Д'Ербіні в Льондоні.

В Льондоні перебував короткий час єпископ Д'Ербіні, почесний ректор Східного Понтифікального Інституту в Римі, один з найкращих знавців релігійних справ у Совітах. На принятті, яке устроїли для нього католики Льондону, був присутній також управитель Українського Бюра.

В дуже живих словах представив шанований гість незавидне положення віруючих у Совітах, особливож на Україні. Свою розмову ілюстрував він совітськими шкільними підручниками з безбожницькими текстами, численними протирелігійними афішами і т. п., якими послуговується безбожницька акція в Совітах.

„Терпіння віруючих у Совітах — говорив шан. гість — можна прирівняти хіба до Дантового пекла, але й воно бліде супроти терпінь цих новітніх мучеників... На Україні лишився тільки один немічний, осліплий католицький священик... У Києві нема ніодного, в Одесі теж... Те, що терплять католики, терплять і православні і євангелики. Совітська влада взялася тепер до нової тактики переслідування. Не вбиває їх, але нищить повільною смертю. Тисячі священників вмирає з голоду й холоду на засланнях та у вязницях..."

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Сирійські націоналісти орґанізуються.

БЕЙРУТ, 15. 4. ПАТ. Бльок сирійських націоналістів вирішив зорґанізувати молодь у здисциплінровані військово-політичні ряди. Нова орґанізація молодих патріотівноситиме назву „Залізних Сорочок". Відзнакою сирійських фашистів є горіючий свічник. Головна мета орґанізації — це негайне обєднання та визволення Сирії в її природних кордонах, а пізніше — здійснення арабської імперії. Повстання „Залізних Сорочок" зустрінули в усьому краю з великим захопленням. До орґанізації голосяться численні добровольці.

„Для усього українського тут і там народа...“

Проповідь П. Е. Митрополита Кир Андрея, передана у львівськім радіо в часі Служби Божої в Успенській церкві у Львові другого дня Великодних Свят, 13. квітня 1936.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Проповідь коротка, у двох словах несе цілу силу Евангелія. Віруючим і невірним приносить вона світло з неба, потіху і силу до життя навіть серед найтяжчих злиднів. Нею звертаюся сьогодні до Вас усіх, Дорогі Браття. До Вас віруючих і Христові вірних християн і до Вас невіруючих, що від Христа далекі, думаєте, що можна жити без Бога. А до Вас невіруючих у першому ряді, бо Ви тими овечками Христового стада, що їх Христос перших шукає.

У короткій проповіді десятьох хвиль не пора давати переконуючі докази, що — Воістину воскрес. — Але можна хоч здалека вказувати дорогу. А може і нема ліпшого доказу як пересвідчення. Погляньте у душу, у життя правдивих християн, погляньте на християнство, і побачите, чим для нас Христове воскресення. Зрозумієте, що воно світлом з іншого, ліпшого світа, зрозумієте, що той світ не є фікцією ані мітом. На Вашу думку, на думку тих, що не знають Бога, безконечне майже чергування смерти і життя, гнилі і вишного розвою, з яких складається дочасне буття, мусить закінчитися смертю. Вам чужі поняття вічного життя і вічного блаженства. По Вашому смертю кінчиться життя одиниць, життя суспільности і народів, та й життя тої зорі, на якій прийшлось нам жити. Усьому мусить прийти кінець. Будуччина сповита темрявою смерти.

Миж, християни, живемо надією, надією побіди, надією тріюмфу, надією вічного життя і вічного блаженства. Така суть нашого життя. В ній сила, що переможе найлютіших ворогів, терпеливість, що перетреває найгірші переворoти, і хрестом, символом побіди, значить усю будуччину!

Погляньте у те життя християнина. Зрозумієте, чим для нього Богом обявлена правда — що Христос воскрес, — що воскресне разом з ним той, хто з ним терпів і умирав. Хто терпеливо носив хрест щоденних обовязків, хто прощав ворогам, а ближніх любив, хто серед злоби і бруду цього світа умів серцем зніматися до Бога і Бога називав Отцем, — той надіється вічного блаженства і не тільки надіється, бо надія усе злучена з якимсь страхом, що може не здійснитися. Надія воскресення для нас радісним очікуванням певної і ясної будуччини. — „Чаю воскресення мертвих..“

Погляньте на життя правдивих християн. Старайтеся зрозуміти їх поняття про майбутність, а найдете в них найсильніші докази, що дійсно Христос воскрес, що і для Вас воскресення... У тій одній правді віри всі містяться. У тому одному проміньчику з неба всі небесні дари. Прийміть Божу правду. Нехай світло з неба просвітить Вас, а Христос, що й для Вас умер на хресті, зробить Вас учасниками Свого воскресення.

І до Вас, віруючі і вірні Христові, Божі діти — християни — звертаюся з тою проповідю. У ті два слова рад би я вложити світло небесного сонця і тепло вічної радости. Знаю, скільки поміж Вами терпіння і які глибокі вони бувають, які тяжкі. Але знаю і силу тої проповіди, що її Вам несу. Бо у тих двох словах проповіди Христос Воскресе — могутня, премогутня сила, сила, що побіджує і саму смерть, а чоловіка підносить у надприродне життя. Я рад би у це слово проповіди вложити всі святочні бажання, усі святочні молитви за Вас, усе те, що Всемогучий Бог дає вірним у Свому благословенстві і Своїй благодаті. У слово проповіди рад би я вложити Божу благодать і Божу силу і Божу потіху і Боже життя. Одним словом, те світло з неба, що його приносить Боже обявлення і християнське надприродне життя.

Для Вас усіх, для Ваших родин і сіл і міст — для усього українського, тут і там, для всіх терплячих і всіх сумних — нехай те слово принесе з неба „всякое даяніе благо і всяк дар совершен“. Нехай Вас двигне, скріпить, освятить, очистить. Нехай буде доповненням того Пасхального Причастя, яке Вас злучило з Ісусом Христом, яке Вас злучить з Ним на віки.

Христос Воскресе.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Президент Лотви Квієзіс уступив передчасно тому, що час його урядування покінчився. Його заступає премієр Ульманіс.

Турецький уряд домагається від Ліги Націй ревізії льозанського мира, що здемілітаризував Босфор і Дарданелі.

Німецький амбасадор у Льондоні фон Геш помер нагло.

Всесоюзний конгрес комсомолу рішив обмежити діяльність цієї організації до культурної, спортової та виховної ділянки, зрікаючися всяких політичних впливів.

Австрійський канцлер розвязав військові формації пробоєвих частин і залишив цій організації виключно культурні цілі.

Грецький премієр Демерзіс помер нагло; похоронили його вчора. Король поручив мін. Метаксасові створити новий уряд.

Гватемаля згодилася взяти участь у всеамериканській конференції, а рівночасно запропонувала, щоби всі америк. республики заключили пакт взаїмної помочі на випадок нападу якоїсь заморської держави.

У Франції зголосили вже 3000 виборчих кандидатур на 618 мандатів.

Б. мексиканського президента Каллеса арештували та, разом з кількома прихильниками, депортували літаком до кордону Гватемалі.

Французький сенатор Анрі Шерон помер вчора. 12 разів був він міністром і мав чималу популярність.

У Чіле радикальна партія домагається, щоби держава виступила з Ліги Націй.

Представники льокарненських держав ствердили на засіданні в пятницю, що німецький уряд не причинився до відбудови довіря, але помимо того слід вичерпати всі можливости поеднання. Французький та німецький плян замирення перешлють до Ліги Націй.

Де поділись Остап Вишня, Дмитро Загул і Іван Ткачук під Совітами?

Довголітній співредактор (20 років) большевицької газети „Українські Робітничі Вісти“ з Вінніпеґу, Манітоба, Канада, Данило Лобай, видає там тепер свою власну тижневу газету „Правду“, також большевицьку, але трохи самостійнішу щодо свободи думки.

Редактор Данило Лобай в газеті „Правда“ розкриває фарисейство вірних послушників Москви з котрими працював такі довгі роки.

Оце передаємо з тієї газети, з видання із 16. березня 1936 цікавий репортаж Данила Лобая про те, як пропали на совітській Україні відомий письменник гуморист Остап Вишня, поет Дмитро Загул й редактор Іван Ткачук.

Читаємо там:

„...Остапа Вишні нині більше немає (він зник, як сотні й тисячі інших, хоч одинокий „арґумент“, який можна було найти проти нього в радянських газетах і журналах, був такий: „куркульський блазень“ і „куркульський скализуб“. Ніде не було сказано, що він належав до УВО або чимось провинився проти радянської влади. Ніде не було сказано, що його арештовано.

„Твори Остапа Вишні читали українські робітники в Канаді (вони друкувалися в „УРВ“) і любили їх, але ніде не була вміщена його фотографія.

„Інший український радянський письменник, якого твори — і його самого знають українські робітники в Канаді, — це Дмитро Загул (походить з Буковини). Він є тепер на Сибірі й пише до своєї сестри в Альберті, щоб допомогла йому, бо він примирає з голоду. Він навіть не знає, за що його вислано на Сибір. Сестра Загула побивається серед комуністичних організацій у Канаді і просить вияснення: Чи правда, що Загул є на Сибірі, а якщо так, то за що його засуджено? ЦВК мовчить, бо й сам не знає, а якби секретар написав що на власну руку, то це був би „контр-революція“...

Знову Іван Ткачук був редактором газети „Червона Зоря“ в Дніпропетрівську й одним з редакторів журналу „Західня Україна“, що виходив у Харкові. Він дописував до комуністичної газети „Сила“ у Львові і його статті про радянську Україну польська цензура цілком конфіскувала — зам сць статті залишались великі білі плями. Тепер про Івана Ткачука не чути більше на радянській Україні. Ніде не було сказано, що він належав до УВО або робив яке шкідництво. Ніде не було сказано, що його арештовано.

„Як він став „контр-революціонером“ і що з ним сталося взагалі — про це може знати й пояснити хіба той якийсь його приятель, що очорнив його перед сов. владою...“

Кріваві демонстрації безробітних у Львові.

Три особи ранені, одна з них померла.

У вівторок 14. квітня ц. р. вполудне безробітні уладили демонстрацію у Львові. Її хід такий: Перед будинком фонду праці при вул. Вишневецьких зійшовся більший гурт безробітних. Директор бюра заявив делеґації, що тепер знайде працю 200 безробітних. Покищо нема кредитів і тому безробітні знайдуть працю, але постепенно, з хвилиною внеднання нових кредитів. Чути було ворожі оклики проти през. Дрояновського. З черги пішли безробітні до Ринку, де не вислали делеґації до президії міста. Колиж безробітні хотіли уладити похід, поліція їх розігнала. Безробітні дрібними гуртами пішли на Марійську площу, звідкіля пішли походом у числі 250 осіб вул. Академічною на Академічну площу. По дорозі вибили каменем велику шибу в цукорні Залеського. На Академічній площі безробітні стрінули 60 робітників, які працювали при направі міських каналів. Командант кінної стежі поліції візвав присутніх, щоб розійшлися. У відповідь посипалося каміння і один поліцай у власній обороні стріляв з револьвера та зранив три особи. Тяжко раненого 23-літнього Володислава Козака з Клепарова відвезли таксівкою до шпиталю, де він помер. Був нежонатий. Другого, раненого в голову і в ногу Миколу Шереду з Кривчиць, батька двох дітей, рятункове поготівля відвезло до шпиталю. Прізвища раненого третього безробітного покищо не вдалося устійнити. Підчас сутички на Академічній площі безробітні повибивали камінням вікна в каварні „Шкотській“, „Рома“, в аптиці Пілецького, в кіні „Пан“, у поблизьких крамницях: Скварчинського, Таргальського, харчівні „Поможанка“, адміністр. „Курієра Варшавського“ і т. д. Вартість вибитих шиб обраховують на 10.000 зол. Поліція, діставши підмогу, розігнала демонстрантів. На місце події приїхав городський староста Протасевич, який довший час урядував на місці, опісля приняв у старостві делеґацію безробітних. Крім того староста Протасевич відбув нараду з віцепрезидентом міста д-ром Островським у справі праці для безробітних. Доходження виявили, що події організували комуністи.

ЩО КАЖЕ ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ?

ПАТ повідомляє:

У вівторок передполуднем зійшовся більший гурт безробітних перед бюром посередництва праці при вул. Святохрестній, домагаючися праці. Коли представник фонду праці заявив безробітним, що покищо не може дати праці більшій кількости безробітних, частина робітників пішла до маґістрату, намагаючись дістатися до ратуша. Поліція не допустила до цього. Тоді безробітні пішли на Академічну площу, де робітники працюють при направі міських каналів. Шість кінних поліцаїв намагалися успокоїти безробітних, але тоді на поліцаїв полетіло кілька брукових кісток і каміння. Відділ поліції відступив на вул. Академічну. Один з поліцаїв в обороні власного життя стріляв 5 разів у повітря, опісля раз до напасників і зранив дві особи. Один з них 23-літній безробітний В. Ко-

— **Шляхетчиною морочать людям голови.** Як повідомляє ПАТ, серед нащадків давної ходачкової шляхти в Самбірщині виступає сильна тенденція обєднуватися в т. зв. „лицарські союзи", що спираються на давні шляхетські традиції, очевидно з польонофільським підкладом. Акція вийшла із села Кільчич Шляхотських і поширилася на інші села, де жила колись т. зв. ходачкова шляхта. Досить сказати, що акцію веде „Товарджиство розвою зем всходніх", щоби зрозуміти її шкідливість для української справи.

— **Ліквідація семінарії.** У звязку з ліквідацією державної учительської семінарії в Заліщиках, що істнує від 38 літ, буде 4. і 5. VII. ц. р. віізд абсольвентів і вихованців цієї установи.

— **Більше порядку!** З таким враженням відвідувало українське населення свої церкви у Львові в часі страстних богослужень у Велику Пятницю та Суботу, як неменш на сам Великдень. При величезному здвизі народу відчувався брак сили, яка вдержувала би якийсь порядок серед того стихійного руху тисячної юрби, що нпр. в архикатедральній церкві св. Юра толочила себе і роздавлювала взаїмно в ріжних напрямах, не позволяючи не то молитися побожним вірним, але навіть священикам правити богослуження при бічних вівтарях. Хаос і нелад при відвідуванні плащениці або при масових причастіях був жахливий. Колись удержували порядок у цій порі наші пластуни та пластунки і тоді інтелігентній людині, непривичній до стиску та штурканини, було можливо зайти до церкви. Сьогодні до тої самої ролі треба би вжити якогось сильного гурта впорядчиків з окремими відзнаками, бо інакше виходять несамовиті сцени, що відстрашують людей від церкви. Треба би теж зробити конець оргіям, які счиняє під самою церквою міське шумовиння, влаштовуючи на ріжні лади експльозії вибухових матеріялів. Всяка великодня стріляннина є взагалі заборонена адміністраційною владою і зовсім слушно. Цю заборону не дуже респектують у місті, а вже те, що діялося цього Великодня під церквою св. Юра, переходило всякі границі. Стягнулися сюди з цілого міста темні індивідуа, запиті, з папіросками в зубах та з накритими головами, і під самими вікнами митрополита бавилися в гураганну канонаду, так що в церкві не можливо було богослуження слухати. Спроби деяких старших громадян припинити це гультайство були безуспішні, бо ніде не було видно поліції. Невже нема на те все ради? Невже під самою архикатедральною церквою в часі Богослуження і під вікнами недужого Митрополита має право гуляти безкарно безвідповідальна міська черњ? Відповідь на це питання лишаємо культурному українському громадянству.

— **Спадок температури,** сполучений з морозами і снігами, які навістили перед кількома днями край, особливо західну його частину, спричинив значні шкоди в садівництві. В багатьох селах вимерзли пупянки квітів на грушах і черешнях. Потерпіли також кущі порічок і агресту.

— **75-ті роковини смерти Шевченка в англ. пресі.** З нагоди 75-ліття смерти Великого Кобзаря Українське Бюро в Льондоні подало до англійської преси короткий життепис Шевченка. Його помістила ціла низка часописів (як „Бірмінгтем Дейлі Мейл" та ін.).

— **Про релігійні переслідування на Україні** помістив католицький тижневик „Теблет" (Льондон) дня 4. ц. м. довшу статтю. Майже всіх католицьких священиків повисилали на Сибір, Соловки, або позамикали у вязниці. Із смертю екзарха о. Фйодорова (якого настановив був Ексц. Митрополит Шептицький) лишився всього один чи два католицькі священики на цілу Україну. (Укбюро Льондон).

— **Панахиди в українській мові.** Волинський консистор видав обіжник до духовенства своєї діецезії з поясненням, що панахиди в українській мові за упокій визначних українців можна відправляти на домагання парохіян без окремого кожноразового дозволу діецезіяльної церковної влади.

— **Пожежі.** В Угерцях пов. Самбір вибухла грізна пожежа й знищила три господарства. Шкоди обчисляють на 30 тисяч зол. — Під Березовом згоріло 7 мешкальних домів і стоділ. Пожежу спричинив 11-літній Влад. Мікось, що стріляв на Великдень з пістолета.

— **Львівська хроніка.** Директором суспільної обезпечальні у Львові має стати б. куратор львівської шкільної округи і пізніший віцевоєвода Свідерський. — На вул. Колонтая поліційний розвідчик стрінув у ночі знаного кримінальника Йосифа Томану. Коли при легітимуванні Томана сягнув до кишені по револьвер, поліцист випередив його і пострілив його тяжко в голову, наслідком чого той помер, привезений до шпиталю. — В домі при вул. Вишневецьких пострілився з самогубним наміром 21-літній Адам Павлик, що приїхав зі школи підхорунжих з Грудзьондза на свята до Львова.

— **Краєва хроніка.** З Мицова пов. Сокаль привезли до львівського шпиталю 14-літнього Михайла Гайчука, якому підчас святочної стріляними вибили одно око. — Під потяг, що їхав із Самбора до Львова, кинувся біля стації Салин якийсь молодий мужчина і згинув на місці. — В родині Райтерів у Бабулинцях пов. Бучач прийшло до бійки, в якій Антін Малярчук пробив свого тестя Франца Райтера сцизориком у серце, наслідком чого він помер, а тещу Анастазію Райтерову тяжко покалічив.

— **Грабіжництво в краю.** На дім 70-літньої Еви Гам у Радехові-Кутку напали в ночі два грабіжники і коли один почав душити старуху, другий зрабував з куфра 428 зол., одну облігацію та вексель. Оба грабіжники втікли серед темряви. — На дорозі між Посуховом і Бережанами напали два грабіжники на 27-літну служницю з Носова, Анелю Миш і відобрали їй увесь маєток, 16 зол. та шаль. — На Йосифа Кушлика під Вишнівчиком пов. Підгайці напали чотири бандити і зрабували йому 1.100 зол., призначених на купно грунту. — До хати Анни Яхрів у присілку Солтиство села Літині пов. Дрогобич добулися три озброєні опришки й зрабували їй 18 зол. Одного з них придержав поліцай і багнетом ранив у груди.

— **Самоходова катастрофа** склалася на шосі Львів—Стрий. В напрямі Стрия їхало автом пять осіб, а саме лікар ветеринарії з Ходорова д-р Ів. Друшкевич, урядовець міської різні Мир. Коцовський і три інші мужчини. В часі швидкої їзди зіпсулася в руках д-ра Друшкевича керма і самохід перевернувся до рова. Д-р Друшкевич і М. Коцовський тяжко потовклися, три інші пасажири вийшли з легкими ранами.

— **Ще один дурисвіт.** По селах тернопільського воєвідства вештається якийсь дурисвіт і навідується до селян, що мають синів в Америці. Опоідає їм, що його брат сидить разом з їх сином у вязниці в Тернополі, куди депортували їх з Америки. Але він може його звільнити, якщо дістане гроші на кошти, і тут подає ті кошти в довільній висоті, звичайно 100—150 зол. І знаходяться такі люди, що йому вірять, їдуть з дурисвітом до Тернополя, та дають йому гроші в якійсь перехідній брамі, де він пропадає без сліду. Так ошукав він уже кільканадцять осіб.

— **Трагічна пригода пачкарів на границі.** До снятинського шпиталю привезли Романа Колотила, якого тяжко пострілила гранична сторожа. Він перейшов нелегально границю і вертався з Румунії з двома пачкарами. На вид граничної сторожі румунські спільники втікли, а Колотило дістав кулю в ногу. При ньому знайшли кіш із фляшками румунської горівки.

З цирковоі арени.

ВИСТАВИ ЦИРКУ СТАНЕВСЬКИХ У ЛЬВОВІ.

Цирк Станевських має славу одного з найкращих у Польщі. Треба признати, що управа завжди вміло добирає поодинокі точки програми, щоби створити цікаву і гармонійну цілість. Розтяглість програми велика: від гарної тресури коней пі Труцці до політичних куплетів Станевського і його капітального партнера. З поодиноких точок на перше місце вибивається феноменальний жонґлер Труцці. Дуже добрі пописи інтеліґентних шимпансів, що виконують багато „людських" штук. Ансамбль „Гунгарія", веселі італійські еквілібристи Манетті, „люди з бронзи", десять фокстерієрів на „чортівськім колі" та інші доповнюють дійсно цікаву програму.

Дивогляди.

БУХАРІН ІДЕ ДО ЕСПАНІЇ.

Париський „Ле Жур" повідомляє, що бувший голова комінтерну Бухарін є в дорозі до Еспанії. У вівторок переїздив Прагою та Брюкселею, в середу його сподівалися в Штрасбургу, відки поїде до Парижа на наради з провідниками французької комуністичної партії. До Мадриду приїде Бухарін 19. квітня. Він проектує утворення французько-еспанського комуністичного порозуміння, щоби приготовити маси до революції.

КОЛИ ІТАЛІЙЦІ ЗАЙМУТЬ АДІС АБЕБУ?

РИМ, 15. 4. ПАТ. Італійські війська після заняття Десіє є на 250 км. від Адіс Абеби. Добрі шляхи дозволяють на скору офензиву, тому вмаширування італійців до Адіс Абеби це питання днів. Здогадуються, що офензива ґен. Ґраціяні на південному фронті почнеться дещо вчасніше, так, що його змоторизовані відділи повинні ввійти до Адіс Абеби рівночасно з військами, які наступають із півночі. Десіє було свого роду військовою столицею Абісинії, має касарні, склади зброї, порохівню, радіостацію, телеграф і телефони, новочасний шпиталь і летовище. У Десіє перехрещуються караванні шляхи, що лучать Ґондар із Адіс Абебою та Джибуті.

ПЕРЕМОЖЕНИЙ ПЕРЕМОЖЕЦЬ.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. В інтервю, що його одержав представник Райтерової аґенції в Адіс Абебі, абісинська цісарева сказала: „Цісаря ще не перемогли і він буде боротися до кінця. Навіть колиб мав програти війну, то його повинні проголосити переможцем, бо боровся з чинниками, які мають величезну перевагу в ділянці модернізації".

‡ Посмертні згадки.

МИКОЛА ПАРФАНОВИЧ.

В кліматичній місцевості Розлуч пов. Турка н. Стр., помер у 69. році життя Микола Парфанович, вислужений інспектор державних залізниць, бувший член уряду і товариш секретаря залізниць ЗУНР в 1918. р. та колишній член управи УСДП. На становищі інспектора залізниць присвячував увесь свій вільний час організуванню залізничників. По наших визвольних змаганнях не опускає рук і кидається у вир праці. Був членом кураторії В. Ш., працював в „Службовику", органі „СУПРУГА". В останніх роках свого життя оселився в Розлучі, де працював над розвитком цієї кліматичної місцевости і як предсідник кліматичної комісії гідно боронив наших прав.

Залишив двох синів лікарів та три доньки, з яких одна, Софія, є відомою лікаркою у Львові й активною громадянською діячкою як голова Т-ва „Відродження". Похорони відбулися у Львові третього дня Великодних Свят на Личаківському цвинтарі, де тіло Покійного зложили в родинній гробниці. В. Й. П!

Юлія з Гуркевичів Тисовська, вдова по народнім учителі, мати о. Володимира, пароха Калуша, — Олександра, емер. професора у Львові, і Евгена, радника суду в Берегові на Закарпатті, померла 20. березня ц. р. в Калуші, проживши 88 літ. В. Й. П.

З кіна.

КІНА „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА" „РОЖА"

Свобідна перерібка на підставі драми Жеромського. Боротьба польської революційної інтеліґенції з царатом: тайні орґанізації, смілі промови до селян і робітників, летючки. На цьому тлі любовна історія — молода малярка між двома братами-суперниками. Один землевласник, тверезий, грубий реаліст, другий — мрійник, що хоче жертвувати все для ідеї. Бачимо теж протиставлені дві течії у польському громадянстві :революційну, що стоїть за отвертою і підземельною боротьбою з ворогом і компромісову, що не вірить в успіхи революційної боротьби, головно тому, що ця частина польської інтеліґенції добившись більших становищ і посад серед російської бюро-

СТАНИСЛАВІВ.

Концерт у честь Шевченка. Мин. суботи відбувся у залі „Сокола" святочний концерт у честь Шевченка. На програму зложилися: гарно продумана промова ... І. Ставичого, особливо сильне враження робили поради могутніх слів Генія до наших теперішніх відносин; ... хорові продукції „Стан. Бояна" та „Думки", деклямація ... С. Бриндзея і скр. сольо проф. Сенкевича (при форт. проф. Кражалівської). До найкращих точок належало сольо проф. Сенкевича і „За байраком байрак" Шевченка-Лисенка у виконанні „Думки". І хоч всі наші точки були виконані взагалі поправно то всеж такий концерт святочного враження не викликував. Причиною цього вважаємо те, що програма концерту не була якслід підготована, а складана радше от так, „щоб відбути пань-щину".

Концерт у честь Шевченка на Бельведері. Мин. неділі відбувся на передмісті Бельведері концерт у честь Шевченка. На самому початку з приємністю мусимо зазначити, що читальня „Просвіти" на Бельведері поставилась до концерту дуже поважно, звертаючи увагу на моральний ефект і не турбуючись зиском матеріяльним. Вже сама програма вказувала на те, що „громадяни ... Бельведер зложать глибокий поклін Пророкові України", як сказано було у програмі. А програма була така: 1) „Заповіт" — хор у супр. симф. орх. з барит. сольом; 2) Вступне слово м-ра Світлого; 3) „Минули літа молодії" — тенор. сольо М. Буряка; 4) „Минають дні" — мельодеклямація В. Полчанінової; 5) „Закувала зазуленька" — міш. хор; 6) „На панщині пшеницю жала" — деклямація; 7) „Колисанка" і „Спомин" — віольонч. сольо проф. І. Недільського; 8) „Якби мені черевики" — міш. хор; 9) „Кавказ" — декл. М. Дуди; 10) „Полуботок" — міш. хор у супр. форт. Диригент дир. І. Воровчак, при форт. проф. І. Ліськевич-Сігуровичева. Закінчилося свято нац. гимном. Загальне враження лишилось дуже гарне. Бельведер може бути зі свого свята вповні вдоволений.

Б. Л.

СКАЛАТ.

Загальні Збори філії Сільського Господаря в Скалаті відбулися 24. м. м. при участи 114 осіб, представників ... кружків С. Г. і кооператив. Зі звіту з діяльности філії С. Г. видно, що за нецілих два роки своєї оживленої праці філія С. Г. немов збудила зі сну дрімаючу донедавна Скалатщину. Філія уруховила працю в 11 давніше заснованих та заснувала 27 нових кружків С. Г., які обєднують 2.362 членів. При кружках С. Г. існують секції: молочарні, господинь Х. В. М., годівлі безрог і коров, домогосподарські і пшчелярські. Кожна секція веде якусь реальну працю згідно зі своїм правильником. Спроваджено 1000 штук шеп, 2 і пів вагона денатурованого цукру (спільно з Пов. Пас. Спілкою), пів вагона суперфосфату й 1 вагон ... макухів. Закуплено 25 штук заплодових безрог в. б. а. раси і 3 бугаї. Філія веде контролю ужитковости безрог та контролю несности курей. Уладила 32 ... поля зі штучними угноєнями, 22 з відквашуванням землі та 4 з ріжною обробкою землі. Започаткувала ... територіяльну заміну насіння та випробування поодиноких сортів збіжа. Поширює меліоративні дерева (липу, акацію) і рослини (еспарзету, фацелію, мелісу). Філія С. Г. допомогла Пов. Союз. Кооп. започаткувати збут яєць, наладнати збут збіжа та започаткувати збут безрог і прядива. Повітовий агроном інж. А. Чемерис відбув в одному році 152 поїздок у 29 справах та 9 повітових нарад і 102 анкети по селах при пересічній участи ... членів. Філія уладила такі господарські курси: В грудні м. р. 5-денний курс для передовиків Х. В. М. в Скалаті при участи 42 курсантів з 12 сіл. Від 17. II. — 14. III. ц. р. відбувся у Вікні годівельно ветеринарний курс при участи 62 курсантів з 22 сіл. Відбулися також 3 одноденні ветеринарно-годівельні курси в Богданівці, ... і Супранівці при участи 48 до 89 членів. Працю філії С. Г. фінансували споживчі кооперативи з цілого повіту разом з П. С. К. та Українбанком у Скалаті. ... листопада 1935 р. Рай. Молоч. в Вікні і лише Український банк у Грималові відмовився дати філії С. Г. якунебудь, навіть найменшу фінансову підтримку. Сільсько-господарська праця в повіті вже так розбудована, що один агроном не може всього сам обслужити і тому постановлено заангажувати цього року інструкторку до секцій господинь та інструктора до Х. В. М. Прикро вражає, що філія С. Г. не має своїх представників (нема навіть агронома) ані в рільній комісії ані в повітовім комітеті для сільської молоді при Повітовім Виділі, хоч Рада філії С. Г. в цім напрямі робила відповідні заходи. Жалюгідне й те, що в деяких т. зв. „свідомих" селах не можна віднайти навіть одної людини, опікуна, який заложив би Х. В. М. та мужа довіря, що зорганізував би збут безрог; тих організаторів нових господарських ділянок мусітимемо спроваджувати з чужих наших сіл.

Нарешті! Заходом чит. „Просвіта" в Скалаті та при допомозі п-і А. Д. відбувся 5. ц. м., після кількалітньої перерви (!), концерт у честь Шевченка. Приємно вражало, що мабуть уперше від непамятних часів саля читальні була битком набита. Програму свята виконано бездоганно. В першу чергу треба згадати про добре обдуманий, високо патріотичний реферат, що його виголосив п. Теодор Качалуба, п. Зоня Купецька дуже добре віддеклямувала „Утоплену". Також інсценізація „Розритої могили" залишила миле враження.

І. Ч.

Спорт.

ОКРУЖНИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

Біг навпростець за першенство Львівщини відбувся цього року у Винниках 7. ц. м. Стартувало 13 змагунів, 7 жінок і 6 юніорів тільки з чотирьох товариств.

Біг 3,5 км. мужчин виграв Верцьба (Пазі), Г. Гаврилюк (Черник) 3. Левицький (УССК). 2,5 км. юніорів: 1. Квик, 2. Олексів, 3. Зорянович, всі з Дніпра (Винники); з жінок 1. Павлів, 2. Адріянович, 3. Олеговичі з УССК.

СТАНИСЛАВІВ, 6. 4. ПРОЛОМ — ГАКОАГ 5:1 (3:1).

Ворота добули: Зубик 1, Якібчук 2 і брати Демянчуки по 1. Судця п. Серафіні д. добрий. Склад: Андрішин I і II, Багриновський II, Кулиба, Зубик, Чаплинський, Демянчук II і I, Керникевич, Урсакий II, Якібчук I. Перші змагання Пролому за мист. Б-кл. випали знаменито. Добре приготування дружини до мистецтв (у чому велика заслуга і проводу і тренера Ос. Новицького) позволило Проломові вирішити змагання легко у свою користь. У Проломі грали всі добре. Зади Пролому не допускали противника до голосу. Облекшували працю задам атак Пролому, який того дня грав направду дуже добре, зрозумівши нарешті, що напад має стріляти голі. Такої кількости стрілів на ворота напад ще ніколи не віддав і тільки виразний пех і при кінці легковаження зберегли жид. дружину перед двоцифровою програною. Сама гра була досить цікава, в дуже доброму темпі з величезною перевагою Пролому. Гакоаг доходив до голосу лише тоді, як Пролом відпочивав. Одначе змагунам Пролому по цих змаганнях не вільно „спочивати на лаврах", а дальше працювати так, як досі бо лише солідна й уперта праця зможе завести Пролом до належної йому зовсім слушно А-кл.

Б. Л.

Бескид (Надвірна) — Світ (Монастириська) 0:1. Мист. Б-кл. Нещаслива програна української дружини.

ПЕРША ПРОГРАНА „РУСИ".

КОШИЦІ. **С. К. Русь — ЧСК (Кошиці) 3:2 (1:1).** Це перші змагання які програла ужгородська Русь у цьому сезоні. Попередньої неділі Русь виграла з мукачівською МШЕ 5:1 (2:1).

Після останніх змагань табеля закарпатсько-словацької дивізії (округи) виглядає так:

1. СК Русь, Ужгород	в. в.	33:14	т. 15
2. КАЦ, Кошиці		22:15	14
3. ЧСК, Кошиці		26:21	12
4. МШЕ, Мукачів		21:19	11
5. АЦ, Сп. Нова Весь		22:18	9
6. ЧСК, Ужгород		18:24	9
7. БФТЦ, Берегів		17:29	7
8. Терехвеш, Кошиці		9:28	3

З У. С. Т. „ДОВБУШ" У ЧЕРНІВЦЯХ.

У. С. Т. „Довбуш", яке в осінньому сезоні виграло було всі змагання грало тепер з Макабі й Робітниками з вислідом 1:1 та з польським Вавелем 1:0. Тепер „Довбуш" стоїть на першому місці з 14 точками. Після нього йдуть: Макабі й Робітники по 11 т., Вікторія 6, Вавель 4 і Залізничники 2.

ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтва. Славія — Жіденіце 3:0, Спарта — Вікторія Пільзно 10:1; ДФЦ — ФК Теплиц 0:0; С. К. Простейов — Братислава 3:0; СК Пільзно — СК Кладно 8:4; Моравська Славія — Нім. Ф. Кл. Сааз 4:1; АФК Колін — СК Наход 5:1.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. — Зміст: О. Тит Войнаровський — вісімдесятьлітник (порт.). — Я. М. Береза: Великодні образки (3 обр.). — В. Ковальчук: Що таке порадництво в справі вибору фаху. — М. Нижанківська: Народній одяг (6 обр.). — ін.: „Затроєння качачими яйцями. — стр.: Нанду — дбайливий батько. — Ярослав Малинчук: Про гігієну „Зельман". — І. Костецько: Освіта й культура за Ярослава Мудрого. — д-к.: Свято вишні в Японії. — Михайло Рудницький: Лев Толстой (порт.). — Насіння „Народньої Торговлі". — С. Яблонська: Як роблять оцет, як його курять і як від нього гинуть. — Л. Лисевич: Шифрова машина інженіра Крыги (3 обр.). — Ярослав Пастернак: З історії купелі (3 обр.). — М. Сем.: Великодня писанка в поясненні українського проповідника XVII. ст. — хр. с.: Ювилей двох визначних дівчок у Болгарії. — „Червона Калина" (3 обр.). — Володимир Січинський: Дещо про грецький стиль (2 рис.). — Л.: Мстивий слон. — Петро Подвірський: Токайське вино хатнім способом (2 рис.). — Василь Пачовський: Побратимство крови. — Степан Чарнецький: З минулого нашого театру. — С.: Нові археольогічні знаходи. — Ярослав Малинчук: Гігієна. — Пятьнадцятьліття українського спортового клюбу „Довбуш" у Чернівцях (2 обр.). — Бібліографія. — Додаток: Павло Алепський: Подорож патріярха Макара (далі б.).

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, березень 1936. Р. XXXI. Ч. 3. Зміст: о. Омелян Кміт: Бережім своєї гідности й поваги. — о. А. Лотоцький: Великий піст в річнім церковнім уставі нашої Церкви. — о. Михайло Ковах: Як вести парохіяльні літописи. — Х.: З життя православної незєдиненої Церкви. — о. Іван Нагурський: „Воюючий польський католицизм" і наше духовенство. — Щоби баламуцтво не ширилося — Х.: Посмертна згадка. — Нові книжки. — Всячина.

МИ, літературний чвертьрічний журнал. Кн. V. Зима 1936. Зміст: Наталя Лівицька-Холодна. Рі Расія — 5; Андрій Крижанівський. Історія одного вагону — 6; Богдан І. Антонич. Стяги в курявi — 42; Ю. Яновський. Козак Швачка — 46; Святослав Гординський. Слово про Ігорів полк — 73; Вільям Фолкнер. Гарячий вересень — 77; Борис Ольхівський. Цетерум цензеус — 94; Святослав Гординський. Блазні і евреї — 116; Люї Маршен Шофін. Гордість — 123; Рецензії: І. В. Дубицький. О. Ольжич. Рінь — 129; С. Д-та. Ірина Вільде. Метелики на шпильках — 130; В-кий. Іван Липа. Тринадцять притч. Оповіді про смерть, війну й любов — 134; Б. Ольхівський. Ф. Антоні Оссендовскі. Полесє: В польскей джунглі — 136; Петро Шимпенець. Влодзімеж Бончковскі. У зьруделя упадку і вельокосьці — 145; Б. Ольхівський. Улас Самчук. Війна і революція — 155; Книжки й часописи, надіслані до редакції — 160.

ДЗВОНИ, літературно-науковий місячник. Львів березень 1936. Р. VI. Ч. 3. Зміст: Б. Жарський: Христос Воскрес; З Вежинського — Т. Курпіта: Гетсиманія. — І. Атаманюк: Тіні. — Р. Манге: Дорогому Отцю Екзархові. — Пісня над піснями. — К. Грушевичова: Зустріч. — Н. Королева: Початкова дресура. — К. Подільський: Межі та населення України на давніх мапах. — Д-р М. Гнатишак: Тарас Шевченко і релігія. — М. Шеремета: Характер. — Хроніка. — Рецензії.

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Львів, 1. квітня 1936. Р. XII. Ч. 7-8. Зміст. К. Малицька: Межі. — С. Северина ЧСВВ.: Великдень за океаном. — Б. З.: У лісі. — М. Броварський: Єлисавета Скоропадська. — Курс господарських інструкторок. — С. Савицька: Право жінки на працю. — М. Д.: Ярослава Лагодинська. — Свята Софії Русової. — В. Січинський: Ренесанс української кераміки. — Л. Бурачинська: Перші жінки Америки. — Д-р Софія Парфанович: Початок і кінець вагітности. — Д-р Дарія Дзерович: Новітні способи прання. — Ст. Гаврисевич: Веснянки. — О. Бережницька-Будзова: Як прибрати великодній стіл? — З нашого досвіду. — Софія Русова: Мої спогади.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. Зміст: На окраю днів. — Й. П. Ворбас: Кооперація культурною революцією. — Ц. Гардецька: Домашній промисл на Гуцульщині. — П. Панченко: Боротьба фабрики „Декара" з синдикатом „Центроцукор". — Сільсько-господарська кооперація в Швеції. — Серед книг. — Господарська хроніка. — Додаток: М. І. Туган-Барановський: Кооперація. II суспільно-економічна природа.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича.
Янів.
16. IV. Німа теща.
17. IV. Дівча з Маслосоюзу,
18. IV. Отаман Пісня.
Підберізці.
19. IV. Отаман Пісня.
Винники.
20. IV. Лев в Абісинії.
21. IV. Отаман Пісня.
22. IV. Німа теща.
23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Четвер, 16. 4. год. 8 веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".
Пятниця, 17. 4. год. 8. веч. „Богема" оп.
Субота, 18. 4. год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Четвер. 16. квітня, Пятниця 17. квітня одна вистава: в год. 8.30 веч.

Субота 18. квітня, неділя 19. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Монюшка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Бавиті".
КОЛІСЕЙ: „Боротьба за хліб насущний", ревія: „Радійно разом".
КОПЕРНИК: „Рожа" на осн. Жеромського.
МАРУСЕНЬКА: „Рожа" на осн. Жеромського.
МЕТРО: „Останній сигнал", „Небезпечний любко".
МІРАЖ: „Катеринка" з Фр. Гадь".
МУЗА: „Капітан Бляд".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Вередлива Маріета" та акт. додатки.
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Любовні маневри".
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подумай про мене".
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Напад на Конго".
ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник" із Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Італійська Ревія".

Закордонне радіо.

Четвер, 16. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.00 Швайцарська форт. музика, 18.25 „Валькірія" оп. Вагнера, **Прага** (470,2) 19.39 Нар. пісні, 20.05 Концерт фільг. орх., 22.15 Сальон. музика, **Париж** (1648) 21.00 Спів, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.00 Популярні мельодії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.10 Танц. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 16.00 Музика. 17.50 Форт. сонати Моцарта, 20.10 „Чародійний флет" оп. Моцарта, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 18.00 Танц. музика, 19.00 Нар. музика, **Будапешт** (549,5) 17.50 Невідомі Лістові твори, 19.30 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика 17.15 Вок. концерт, 21.40 Віольонч. ресітал, **Рим** (420,8) 17.15 Солісти, 20.35 „Дон Паскале" оп. Доніцетія.

Пятниця, 17. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.20 Солісти, 19.30 Легка форт. музика, 20.00 „Країна дармоїдів" оп. Вайнбергера, **Кошиці** (259,1) 17.40 Твори А. Сольта, спів, музика, 18.00 Для Закарпаття (у прогр. нар. пісні в вик. шк. хору), **Прага** (470,2) 21.30 Скр. концерт, **Париж** (1648) 13.15 Симф. концерт, 17.00 Камер. музика, 18.30 Популярна й симф. музика, пісні, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 17.00, 20.40 Пісоньки, 19.50, 21.10 Скрипк. музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Опереткові мельодії, 20.10 Симфонія ц-моль траг. Бравса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Діточі пісоньки, 17.50 Поморські нар. танки, **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15 Музика, 19.00 Симф. концерт, **Будапешт** (549,5) 13.25 Циг. музика, 17.30 Концерт оп. орх., 22.10 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 13.35 Легка музика, 21.20 Солісти, муз., спів, **Рим** (420,8) 20.35 Вок. концерт, 21.15 Концерт військ. орх.

Львівське радіо.

Четвер, 16. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді — спів, муз., 13.00 Італійська пісня з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Оп. Фрагменти з гр. п., 15.15 Експорт. 15.20 Біржа, 15.30 Концерт мандоліністів, 16.00 Оповідання для дітей П. Сороковича: „Гіркі мигдали", 16.15 Чар оперетки, концерт орх., 16.50 Концерт мішаного хору, 17.05 Варшавське міщанство, 17.20 Сп. ресітал М. Тромпчинської (контральт) в супр. форт. 18.00 Форт. ресітал Зігфр. Грундельста, 18.30 Перед каюковим сезоном, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 В Еспанії, гр. пл., 19.00 Відчит: Альжир і Еспанія, 19.20 Реклям. концерт. 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Як ми були студентами, муз. авд., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигазово-лет. оборона, 21.00 Театр Уяви: „Народини героя" Юр. Островського, 21.35 Пісні Ст. Монюшка (Аверевич сопр., Скоцевич-Черніцька альт) в супр. форт., 22.30 Легка музика в вик. орх.

Пятниця, 17. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник. 12.15 Авд. для шкіл: „Бунт священого", 12.40 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці. 13.20 Давня та сьогоднішня оперетка з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Народній танок із гр. пл., 16.00 Для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 „Полоскун-шоп, мій син і я" опов. для дітей, 17.00 Гутірка про ліси, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Форт. ресітал (лотиська музика), 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Легка музика. спів, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Оп. арії в супр. форт., 19.00 „Кохання від першого погляду" вес. фейл. Вільг. Раорта. 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами радія, **20.00 „Запорожець за Дунаєм" у вик. солістів, хору й орх.**, 21.15 Вечірній денник, 21.25 Із сучасної Польщі, 21.30 Ораторія „Лет" Ст. Кадури, хор, симф. орх. 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танц. музика.

Радіокутик.

СПІВПРАЦЯ „ПОЛЬСЬКОГО" РАДІЯ З ФІЛЬГАРМОНІЄЮ.

В останніх днях дійшло до узгіднення умовин праці між „Польським Радієм" і Варшавською Фільгармонією. „Польське Радіо" відновляє трансмісію симфонічних концертів у пятниці і четверги з Варшавської Фільгармонії.

Співпрацю двох таких важливих культурно-артистичних інституцій без сумніву зустрінуть з радістю, як загалом слухачі, так і артистично-музичні кола.

ЩО НАМ ДАЄ РАДІО?

„Радіо-Вохе" приносить у вступній статті міркування одного з довголітніх радіослухачів на тему слухання радія. З цієї статті подаємо цікавіші уваги.

Основуючися на своєму досвіді, яко постійний відвідувач театрів, опер і концертів, автор статті твердить, що радіо не може замінити ані театру, ані концерту. Театр без видовища — це не театр, а при концертах зоровий елемент відограє дуже велику ролю. Зупиняючи зір на диригенті чи виконавцях, слухач-глядач може більш скупчити увагу, зате слухач дома находиться переважно в далеко гірших умовинах, бо зорові враження з його щоденного оточення скоріш відвертають його увагу, насувають йому враження і думки, які перешкоджають слуханню. Не кожний — в теперішніх умовинах — може дозволити собі слухати радія на самоті та в темряві.

Отже творці радієвих програм повинні здавати собі справу, що радієва музика дома, також як акустична частина у звуковій фільмі, має переважно значіння тільки як тло, — і цей засадничий факт треба брати на увагу при надаванні. Слухач, очевидно мусить із свого боку зрозуміти, що радіо не може цілий час надавати тільки тло, — і мусить надалі намагатися найти свої власні своєрідні завдання. Але вони належно не полягають на конкуренції з театром або концертовою салею.

Автор статті не задовольняється поважними радієвими авдиціями: багато приємних хвилин завдячує він радію, зокрема легкій музиці. Намовляє також якнайчастіше послуговуватися... манеткою до виключення відбірника.

ТЕЛЕВІЗІЯ НА УСЛУГАХ ЛЕТУНСТВА.

В Німеччині і Італії ведуть досліди над застосуванням радієвих хвиль коротших як 1 метер, щоб відкрити літаки у повітрі. Дециметрові хвилі, спрямовані малими висильниками до гори, повертають на землю, де можна при помочі них означити віддаль і висоту літаків.

Крім того телевізія приносить літакам нову поміч у вигляді винаходу, дозволяє на приземлення в темряві. Аеродроми мають дістати висильні стації, а літаки — телевізійні екрани. На цьому екрані буде видно мапу аеродрому і околиць та рухомий світлий пункт, що означає положення літака. Це урядження при одночасному застосуванні високоміра, дозволить приземлення в темряві, коли з оглядів безпеки не можна освітлювати аеродрому.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30.75.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.88, 90.06, 89.70. Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Голяндія 360.75, 361,47, 360.03, Копенгага продаж 117.44, купно 116.86, Льондон 26.24, 26.31, 26.17, Ню Йорк 5.31, 5.32 і 1/4, 5.29 і 3/4. Ню Йорк кабель 5.31 і 1/8, 5.32 і 3/8, 5.29 і 7/8, Осльо 131.90. 123, 157, Париж 35,01,35.08, 34.94, Прага 21.96. 200, 192, Стокгольм продаж 135.63, купно 134.97. Швайцарія 173.15, 349, 281, Італія продаж 42,50, купно 42.00, Гельсінки продаж 11.59, купно 11.53, Еспанія продаж 72.70, купно 73.40, Монтреаль продаж 5.28 і 1/4, купно 525 і 4/4 неодноцінна.

Акції: Банк Польський 95, Ліпьпоп 9.10, Страховичі 28.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 15-го квітня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. бльокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з опакуванням	2.80 „
1 л. молока	0.17 „
1 к. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахоясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Кури мол. товсті без остріг I. кл.	1.05 зол.
Кури товсті з острогами I. кл.	0.95 „
Індики товсті I. кл.	1.15 „
Індички товсті I. кл.	1.25 „
Пантарки товсті I. кл.	1.25 „
Качки товщені I. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.